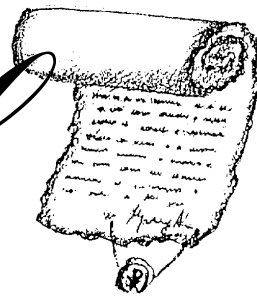

Hírlevél

NAGYTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2012. október 05. Templomszentelés ünnepe

XX. évfolyam 4. szám

A hit éve 2012-13

XVI. Benedek pápa a II. Vatikáni Zsinat megnyitásának 50. évfordulója kapcsán meghirdette a hit évét. A Szentatya szándéka, hogy belépve a hit kapuján hallgassuk az Isten szavát, engedjünk a kegyelemnek és életre szólóan útra keljünk. Célunk, hogy megvalljuk a Szentháromságha vetett hitet, ami azt jelenti, hogy hiszünk az Egy Istenben, a Szeretetben, Aki elküldte a világra Fiát, Jézust, aki kereszthalálával és feltámadásával megváltott bennünket, és ma is vezeti Szentlelkével a világot, és benne az Egyházat. „A hit éve meghívás a hiteles és ismételt megtérésre az Úrhoz, a világ egyetlen Megváltójához.” (Porta Fidei 6)

A keresztény hit alapja egy eseménnyel, egy személlyel való találkozás, aki új horizontot nyit és ezzel meghatározott irányt ad az életnek.

A hit éve alkalom arra, hogy a hitet erőteljesebben ünnepeljük a liturgiában, különösen az Eucharisziában. Hitünk megerősítésének és elmélyítésének eszköze a katolikus Egyház Katekizmusa, amelynek tanulmányozását egyénileg vagy közösségben fontos megtennünk.

Ha hitünk mélyebb lesz, ha közelebb kerülünk egyéni életünkben Jézushoz, akkor ez át fog ragyogni életünkön. Így a hit éve, amely elsősorban nekünk szól, az evangelizáció eszközévé is válik.

A hit éve alkalom arra, hogy a közösség életét is megerősítsük. Nem gondolok új programokra, bár ha igény mutatkozik rá, a közösségi házban szívesen adunk helyet.

Azt szeretném, ha a már meglévő programjainkat mindenki komolyabban venné!

Hitünk megélésének alapja az Istennek való találkozás. Szentmiséink erre kiemelkedő alkalmak, nemcsak vasárnap, hanem hétköznapiakon is. Ezt a találkozást erősíti meg csütörtökönként a rövid szentségimádás a Szentmise után. Ugyanakkor szükséges, hogy legyen lehetőség csendben, hosszabb időre odaülni az Úr lábai elé. Erre alkalom elsőcsütörtökönként a csendes szentségimádás a Szentmise után 20 óráig. Templomunk Nagyboldogasszony oltalma alatt áll. Éppen ezért minden hónap 15-én 18 órától rózsafüzért imádkozunk, majd a Szentmise után szentségimádásra van lehetőség.

A liturgikus alkalmakon túl fontosak a közösségi programok. Kéthetente pénteken a Szentmise után közösen olvasunk a Katekizmust. Kéthetente keddenként idős testvéreinket várjuk teadélutánra. A kismamák számára keddenként a Baba-mama móka kínál alkalmat a találkozásra, beszélgetésre, hitük elmélyítésére.

Komoly feladatunk lehet azok megszólítása, akik a keresztséget kérik gyermekük számára, de a közösség életében nem találnak maguknak helyet. Mindannyiunk közös feladata meghívni őket egyházközségünk aktív tagjai közé.

Remélem, a hit éve egyéni életünkben és közösségünk életében is sok gyümölcsöt terem majd!

Ákos atya

A templomszentelés liturgiájáról

A templom az isteni jelenlét és az istentisztelet sajátos helye. A templom építése szent cselekedet. Az Ószövetségből tudjuk, az Úr Dávidnak nem engedte meg, hogy felépítse a később oly gazdag szimbolikával telítődő jeruzsálemi templomot, mert túl sok vér tapadt a kezéhez. Ez a templom, mint szent tér, mint egyetlen templom és a választott nép identitását jelentő épület, jelentős szerepet játszott az üdvtörténetben, ugyanakkor a tőle való elszakadás fontossága, a mennyei Jeruzsálem elsőbbsége is nyilvánvaló lett Jézus áldozata nyomán. Elérkezik az óra, amikor igazi imádói nem Jeruzsálemben vagy egyéb helyen, hanem „lélekben és igazságban” (vö. Jn, 21–23) imádják az Atyát. Ezért az új szövetség népének első templo-

A TARTALOMBÓL:

Olvassunk verset, mert érdemes.....	2. oldal
Hit éve	2. oldal
Keresztút a budafoki kálvárián	3. oldal
Táboroztunk a hittanosokkal	4. oldal
Jubileumi zárandoklat Máriaremetére	4. oldal
Téténynek ékessége 32.....	5. oldal
Bemutatkoznak a képviselőtestület tagjai ...	5. oldal
Gyereksarok.....	6. oldal
Kit ad Isten.....	7. oldal
Piroska és Farkas	7. oldal
KEMPIS (részletek)	7. oldal
Krónika.....	8. oldal
Naptár	8. oldal

mai egyszerűek voltak, és kezdetben maga a liturgia végzése szentelte meg a helyet, ahol végezték (magánházak, katakombák...). Elsősorban a pogányoktól átvett templomok használata vetette fel a szentelés szükségességét. Az első templomot – a tyrusi székesegyházat – Paulinus püspök szentelte fel a 4. század első felében. A 9. századra már hosszú és bonyolult, de nagyon szép és gazdag jelentésű szertartás keretében szentelték a templomokat. A keresztény ember ezzel is kifejezte a hely szentsége iránti igényét és az ott lakozó Isten iránti mélységes tiszteletét, a szent istenfélelem érzését, gyermeki bizalmát.

Az esemény jelentőségét a korai és középkori egyház azzal is kifejezte, hogy a közösség papjai és a hívek a szentelés előtti napon böjtöt tartottak, éjszaka pedig virrasztva imádkoztak, majd reggel körmenetben vitték a vértanúk ereklyéit a szentelendő templomhoz. A II. vatikáni zsinat (1963) előtt kónszekrálni csak a kő- és téglapületeket lehetett, a fából, fémből, üvegből stb. épített templomokat csak megáldották.

A templomszentelés liturgiája ma (*Ordo dedicationes ecclesiae et altaris*, 1977) egyszerűbb, de őrzi az évezredes örökség fontosabb elemeit. A szentelés liturgiája valójában már az alapkövetéssel elkezdődik. A területet már ez a szertartás is elkülöníti a többitől: itt épül az *Isten sátora, kapuja a mennynek*. A bezárt ajtó előtt a hívek képviselői és az építők a templom kulcsát átnyújtják a szentelő püspöknek, aki bevonul a templomba és szenteltvízzel hinti meg a híveket a bűnbánat és keresztségre való emlékezés jeleként, majd meghinti a templom falait. Az igeliturgiában a hívek könyörgése helyett a Mindenszentek litániáját énekeljük, utána következik az ereklyék elhelyezése, a szentelési imádság, az oltár felszentelése és a falak krizmával való megkenése. A templomban rendszerint 12 kereszttel jelzik azokat a helyeket, ahol a püspök krizmával megkenete a falakat. Ezután kerül sor az eukarisztia ünneplésére, amely szorosan hozzátartozik a templomszenteléshez, saját szövegei vannak.

A templomszentelés évfordulóját a helyi közösség főünnepként üli meg (anniversarium dedicationis ecclesiae). (Vasárnap- Keresztény Kulturális Hetilap online- 2009-es májusi számából részlet)

Nagytétény 1333-ban már plébánia. Szent Mihály templomáról van okleveles adatunk, ezt a kőből épült, gótikus templomot a törökök rombolták le. E templom romos tornyát és szentélyét részben megtartva épített föl Rudnyánszky József és felesége Száraz Julianna 1753–54-ben a mai Nagyboldogasszony templomot, amelyet 1755. október 5-én Padányi Bíró Márton veszprémi püspök szentelt fel Nagyboldogasszony tiszteletére.

Korábban a kastély-kápolna ferences lelkésze gondozza a híveket, 1734-től önálló helyi anyakönyvezéssel. 1736-tól 1743-ig Törökbálint filiája. 1743-tól ferences, majd 1771-től világi plébánia.

A templom az 1997. évi LIV. törvény alapján 15 831. törzsszám alatt I. kategóriába sorolt műemlék. A plébánia az 1993-as egyházmegyei határrendezés során került a székesfehérvári egyházmegyétől az esztergom-budapesti főegyházmegyéhez.

A Nagytétényi Nagyboldogasszony plébániatemplom 33 méter magas tornyában öt harang lakik. 1944-től 2003 novemberéig a Gyergyószentmiklósról Nagytéténybe menekített harang szólt. Azóta ismét az erdélyi városban jelzi a delet, míg a tétényiek új harangot készíttettek a Josef Felcinsky harangöntődében, a lengyelországi Przemyslben. A 4 mázsa 20 kilós harangot Erdő Péter bíboros, Esztergom-Budapest érseke szentelte fel 2004-ben. (v.ö.: www.esztergomi-ersekseg.hu)

Nagytétényi Nagyboldogasszony Egyházközség plébánosai: 1743-72: ferencesek, 1772: Küszöghi Imre, 1776: Fakó József, 1780: Strommer Benedek, 1817: Kovács Imre, 1832: Berghammer Károly, 1849: Klauszigler János, 1867: Károly János, 1885: Tétrty József, 1912: Ferschich János, 1935: Markó Gyula, 1963: Proity Márton, 1974: Keszthelyi Ferenc, 1992: Verőcei Gábor, 1995: Marczis Ferenc, 2001: Hegyi Balázs, 2005: Fülöp Ákos. *Katolikus sajtója:* 1993- tól: *Hírlevél*. (Katolikus Lexikon)

nemethzs

Hit éve

2012. október 11. – 2013. november 24.

*„A mai világnak elsősorban olyan emberekre van szüksége,
akiknek szívét megvilágosította az Úr szava,
és képesek sokak szívét, elméjét megnyitni arra,
hogy vágyódjanak Isten és a vég nélküli igaz élet után.”*
(Porta fidei apostoli levél 15.p.)

XVI. Benedek pápa 2012. október 11-től meghirdette a Hit évét. A hit évének megnyitása egybeesik két fontos dátummal: a II. Vatikáni Zsinat kezdetének 50. évfordulójával (1962. október 11-én hirdette meg Boldog XXIII. János pápa) és a Katolikus Egyház Katekizmus közzétételének 20. évfordulójával, mely Boldog II. János Pál nevéhez fűződik. A Szentatya pápaságának kezdetétől nagy figyelmet fordított a II. Vatikáni Zsinat tanításának helyes megértésére, elősegítve azt, amit ő maga a „reform hermeneutikájaként” és a „folyamatosság megújításként” határozott meg.

Olvassunk verset, mert érdemes!

Szulik József: Esti harangszó

Este van már, elvesz, elhal
Minden élet, minden hang
S ünnepélyes énekével
Megcsendül az estharang.
Jól tudom, hogy mit fejez ki
Tiszta, csengő szép szava-
És utána mondom én is:
Üdvözlégy Szűz Mária!

A természet ünnepélyes
Néma csöndben nyugszik el.
Minden oly figyelve hallja,
A harang mit énekel.
Lepke szellő suttag, játszik...
És felkapva szárnyaira,
Oly örömmel hordja szerte:
Üdvözlégy Szűz Mária!

Elhangzott az estharangszó,
Minden csöndes, néma lett.
Szenderítő félhomály ül
A szunnyadó föld felett.
A szellő se suttag már itt,
Más vidékre szárnyala...
Csak szívemben zeng még most is:
Üdvözlégy Szűz Mária!

A levél utal arra a pápa ama tudatos szándékára, amelyet pápasága kezdetétől hangsúlyoz: „*újra föl kell fedoznünk a hit útját, hogy egyre világosabban meg tudjuk mutatni a Krisztussal való találkozás örömét és mindig megújuló életerejét*” (2. pont).

A Porta Fidei apostoli levéllel meghirdetett év rendkívüli alkalom lesz a Jézus Krisztussal való megújult találkozásra. A „hit kapuja” bevezet minket az Istennel való életközösségre és lehetővé teszi a belépést az Egyházba, mely mindig nyitva áll előttünk. Akkor tudjuk átlépni küszöbét, ha Isten igéje elhangzik és felfedezzük, hogy mit jelent a tényleges találkozás az Úrral. Ehhez szívünknek meg kell nyílnia és engednie kell a kegyelem formáló erejének. A hitre jutás első aktusa Isten ajándéka és a kegyelem műve. Ha elindulunk ezen az úton, az életre szóló útra kelést jelent: a keresztségtől a halálunkig, mely átvezet az örök életre.

Az apostoli levél hangsúlyozza, hogy ha felfedezzük a hit igazi útját, akkor meg tudjuk mutatni a Krisztussal való találkozás örömét és mindig megújuló életerejét.

A hit a hit tartalmának ismeretét (Katolikus Egyház Katekizmusa), a nyilvános megvallást (a liturgia és a szentségek), a személyes imádságot és a tanúságtételt is magába foglalja. A hitnek köszönhetően az új élet a feltámadás radikális újdonsága alapján átforgalmazza az egész emberi életet. Amilyen mértékben átadja magát az ember, oly mértékben alakulnak át gondolatai, érzelmei és magatartása. Ez a szeretet által tevékeny hit, melyről Szent Pál a Galatáknak írt levelében beszél. A szeretet (caritas) nélküli hit terméketlen, míg a hit nélküli szeretet kétségek között vergődő érzelem marad.

A Szentatyia üzenetét a **Hittani Kongregáció javaslatai** egészítik ki, amelyek lelkipásztori útmutatást adnak a hit évének előkészítéséhez, átéléséhez, méltó megünnepléséhez. A jegyzék bevezető sorai hangsúlyozzák: a hit éve hozzá akar járulni a Jézusba vetett hit megújításához, a hit újrafelfedezéséhez, hogy így a keresztyének hiteles és örömteli tanúbizonyosságot tehessenek mindazok előtt, akik keresik Istent. A lelkipásztori útmutatások arra hivatottak, hogy elősegítsék a Jézussal való találkozást a hit nagy tanúin keresztül éppúgy, mint a hit tartalmának egyre elmélyültebb ismeretének terjesztésével.

A konkrét javaslatokat négy szinten fogalmazza meg a dokumentum. Az **egyetemes egyház** szintjén: római és szentföldi zarándoklatok, Ifjúsági Világtalálkozó Rio de Janeiroban, ökumenikus kezdeményezések, zarándoklatok Mária-kegyhelyekre, ebben az évben jobban figyeljünk a Szentatyia üzeneteire, imaszándékaira. A **püspöki konferenciák** szintjén: a zsinati dokumentumok és a katekizmus új kiadása, a telekommunikáció felhasználása, a szentek tanúságtételei, hitvédő anyagok készítése és terjesztése. **Egyházmegyei szinten:** hitvallás a székese egyházakban, püspöki körlevelek, megerősített hitoktatás, bűnbánati liturgiák, párbeszéd a nem-hívókkal.

Végül **plébániai, közösségi szinten.** A jegyzékben külön kéri az atyák, hogy minden hívő elmélkedje át XVI. Benedek pápa apostoli levelét. Tudatosítják bennünk, hogy „*minden hívő arra hivatott, hogy fölélessze magában a hit ajándékát.*” (10.p.) Javasolják, hogy a szentmiséken erőteljesebben ünnepeljük a hitet. A papok tartsanak prédikációkat, beszédorozatokat a Katolikus Egyház Katekizmusából; a hívek kisebb csoportokban nagyobb figyelemmel tanulmányozzák, dolgozzák fel azt. Imádkozzunk mindnyájan „*Isten népének hitbeli megújulásáért.*” (8.p.)

A Hittani Kongregáció javaslatainak befejező része összefoglalja, hogy mi a Hit évének célja. „*A hit életünket végig kísérő társa, mely képessé tesz arra, hogy mindig új módon csodálkozzunk rá arra, amit értünk tett Istent.... A hit egyszerre személyes és közösségi cselekedet: Isten ajándéka, amelyet az Egyház nagy közösségében élünk meg és közölnünk kell a világgal. A Hit évének minden kezdeményezése segíteni akarja a hit örömteli újrafelfedezését és a róla szóló megújuló tanúságtételt.*”

A hit évének lezárása szintén jelentőségteljes dátumhoz fűződik: 2013. november 24-e Krisztus Király, a Világegyetem Urának ünnepe.

BBE

Keresztút a Budafoki kálvárián

Az egyház minden évben megünnepli a Szent Kereszt felmagasztalásának napját, emlékeztetve arra, hogy mit vállalt értünk Jézus, valamint milyen úton kell haladnia minden keresztyének. A Péter-Pál kápolna előtt gyülekeztek esperes kerületünk hét plébániájáról érkező hívei.

A szomszédos Szent Lipót templom harangjai elcsendesedtek, majd Hollai Antal esperes atya vezetésével megkezdődött keresztútjárásunkat.

A keresztút- elmélkedés fő gondolatát a Zsidókhöz írt levélben találhatjuk meg: „Figyeljünk egymásra, hogy szeretetre és jótettekre buzdítsuk egymást.” (Zsid. 10,24).

A Zsidókhöz írt levélnek ez a kifejezése egyrészt arra ösztönöz, hogy gondolkozzunk el az életszentségre szóló egyetemes meghíváson és a lelki életben való folyamatos előrehaladáson, másrészt hogy a nagyobb karizmákra vágyjunk, és egyre nagyobb gyümölcsözőbb

szerepre törekedjünk. A kölcsönös egymásra figyelés célja, hogy egyre nagyobb, tettekben megnyilvánuló szeretetre ösztönözzük egymást, úgy „mint a hajnal pirkadása, mely egyre világosabb, míg fényes nap nem lesz” (Péld. 4,18) várva azt a napot, amelyben sosem jön el az alkonyat, mert Istenben élünk. Életünk ajándékba kapott értékes idejének célja, hogy Isten szeretetében felfedezzük és véghezvigyük a jótetteket. Így maga az egyház is növekszik, fejlődik egészen addig, míg eljut majd Krisztus teljessége életkorának mértékére (vö. Ef. 4,13). A növekedésnek e dinamikus távlatában helyezkedik el buzdításunk: ösztönözzük egymást kölcsönösen, hogy jótetteket vigyünk végbe és eljussunk a szeretet teljességére.

(XVI. Benedek, nagybőjti üzenet 2012)

Isten a kereszt által, a kereszt útján mutatja meg irántunk való végtelen szeretetét, amely a XII. stációban is kiárad: „A szeretet nem szűnik meg sohasem.” A

szerepet a másakra irányul, a szeretet nem önmagára gondol, Jézus sem önmagára gondol. A befejező gondolat után elimádkoztuk az Apostoli hitvallást, a Mi Atyánkkal valamint az Üdvözléggel. A kereszttút járás sajátos napja a péntek. Túlnyomórészt a nagybőjti időszakban végezzük, de természetesen más napokon is megengedett, akár csoportosan, vagy egyedül is. Lehet saját szavainkkal megfogalmazva, vagy kötöttebb szövegekkel is. Akiknek nehézséget okoz a lelki csend megteremtése, azoknak a Budafoki kálvária is alkalmas lehet ezen ájtatosság végzésére,

mivel távolabb van a város zajától. Inkább az a kérdés merül fel, hogy le tudjuk-e győzni lelki tunyaságunkat? „A lelki tunyaság nem terem jó gyümölcsöt”- mint a VIII. állomásban is olvashatjuk. Ne legyünk feszélyezettek, ne szégyelljünk a kálváriák előtt megjelenni! A stációk most is várnak minket, „használjuk” is ezeket, ne csak a műemléket lássuk bennük!

Olykor jó elcsendesedni, örömmel, bánatunkkal együtt haladni Jézussal és erőt meríteni keresztlejünk hordozásához.

Király Z.

Táboroztunk a hittanosokkal

Baba nénivel, Zsuzsa nénivel és Ákos atyával az idén is hittantáborba mentünk. A legnagyobbak már nem tartottak velünk, viszont sok kicsi, első táborozó jött. Táborhelyül a felnőttek Vámosmikolát választották. Ez a falu a Börzsönyben helyezkedik el, az Ipoly partján, a határ mentén.

A vámosmikolai plébánia mögött van egy különálló házrész, amely táborhelyül szolgált. A vasárnapi misén egy soproni csoportnak köszönhetően, akik szintén a közelben táboroztak, gitáros misén vehettünk részt a falu népével együtt.

Sokat túráztunk, bár ez néha fárasztó volt, de a piknikezés májkrémes konzervvel mindenkinek ínycsiklandozó ebédnek bizonyult. Egyszer kisvasúton zötykölődtünk, máskor aszfaltos úton vonszoltuk magunkat. A Márianosztrai kegyhelyre is elzarándokoltunk. A Magyarok Nagyasszonya templomban megcsodáltuk a Madonna oltárképét. A börtönmúzeumban a falu múltjáról is sokat megtudtunk. Amikor nem voltak fárasztó, gyaloglós programjaink, és este is tovább fenn tudtunk maradni, közös programokkal, játékokkal ütöttük el az időt. Flakonok, kislabda és persze a tea kihagyhatatlan az ivőversenyekhez, ami után wc-re való sorban állás következett.

Igaz, nem csak ivőverseny, hanem komoly programok is voltak. Érveltünk a Tízparancsolat mellett és ellene, hogy jobban megismerjük fontosságát. Olykor elkalandoztunk Ákos atya beszéde közben. A baleset hírére – a harang elütötte a delet – sokan hallották. Ez egyben az ebédidőt is jelezte. Bár néha sok tányér tele maradt, de éhes nem maradt senki. Egyik nap Baba néni tömegszámra süttött palacsintát. A hőséget enyhítendő egyik nap a kemencei strandra is eljutottunk.

Nekem ez a hittantábor is emlékezetes marad!

Horváth Viven

Jubileumi zárandoklat Máriaremetére

Mindszenty József bíboros, hercegprímás 65 évvel ezelőtt hirdette meg a „Boldogasszony évét”, és ennek kapcsán országszerte több zárandoklat és lelki program követte egymást. Az egyik legjelentősebb esemény a Városmajor-máriaremetei 100.000 fős férfi zárandoklat volt, melyet bíboros atya személyesen vezetett Máriaremetére. A bíboros úr azt szerette volna, hogy a magyarság körében egyre több legyen az imádságos, engesztelő, hűséges ember; hogy ily módon gyarapodjon Pannonia Sacra, vagyis az Isten törvényei szerint élni akaró magyarok nagy családja. A 65 éves évforduló alkalmával 2012. szeptember 15-én, szombaton ismét megrendezésre került a gyalogos zárandoklat, melyet Bíró László családreferens püspök, Süllei László esztergom-budapesti érseki helynök és Lambert Zoltán kanonok, városmajori plébános vezetett. Az egyes egyházközösségek a városmissziókor kapott táblákkal felszerelve gyülekeztek. A menet elejére becsatlakozott a cheychowai kegykép hiteles másolata, a Fekete Madonna, mely a Csendes óceántól az Atlanti óceánig két földrészt átölelve zárandokolt, hogy hirdesse az Élet védelmét. Kellemes időben, a sok önkéntes fiatal áldozatos munkájának köszönhetően zavartalanul (kerékpárosok zárták le a kereszttírányú forgalmat a menet elhaladásának idejére), és az útvonal teljes hosszában jól érthetően (mobil, kihangosítóval felszerelt rádiókészülékeket vittek a zárandokok között) hallhattuk az énekeket, a rózsafüzért és a négy elmélkedést. A gyülekezésnél kiosztott füzetek tartalmazták az összes éneket és a rózsafüzér titkokat. A zárandoklat közben a következő témákban tartottak elmélkedéseket a főtisztelendő atyák: Blanckenstein Miklós rektor: Papi és szerzetesi hivatás ébresztése, Székely János püspök: Hit éve, Janig Péter kórházlelkész: Szenvedés, betegség elfogadása és Bíró László püspök: A keresztyén család. A zárandoklat 12 órakor szentmisével zárult Máriaremetén, amelyet Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek mutatott be, melyen –többek között- Verőcei Gábor atya és Ákos atya is képviseltette magát.

Köszönöm a Szentléleknek a meghívást és az erőt, hogy részt vettünk ezen a zárandoklaton, imádkozhattunk családkért, közösségeinkért és az egész magyar nemzetért.

A Tenger-től-tengerig zárandokok imája:

A Szűzanyára bizzuk az élet és szeretet kultúrájának védelmét Ó, Szeplőtelen Szűz Mária, Istennek Szent Anyja! A te védelmező kezre bizzuk az élet és szeretet kultúrájának ügyét. Oly korban élünk, mikor a halál civilizációjának világméretű támadása ártatlan emberek tömegeit pusztítja el. A magzati életkorú gyermekek, idősek és betegek köréből szedett áldozatok száma már túllépte a kétmilliárdot. Naponta ötvenezer gyermek hal meg az anyaméhben. Sokan egyáltalán nem akarnak gyermeket. Mindenfelé bevetik a termékenység és az élet elpusztítására alkalmas

fegyvereket. Egyre több a meddő házaspár is. A gyermeket a modern technológia termékévé vagy sejtek és szövetek szervraktárrá teszik. A babákat előre meghatározott tulajdonságok szerint gyártják, válogatják. Folyékony nitrogénben – az élet és halál senki földjén – magzati életkorú gyermekek („embriók”) százezreit raktározzák. Az ember által alkotott nemzetközi jog megtagadja a jogvédelmet a magzati életkorú gyermektől. Napról napra újabb országok teszik törvényessé az eutanáziának nevezett kényszerhalált. Szaporodnak a házasság és a család elleni támadások. Ó, Szent Szűzanya, fogadalmat teszünk, hogy minden erőnkkel védjük a kezdődő és védtelen emberi életet. Te előtted állva, Megváltónk Édesanyja, tudjuk, hogy önmagunkban nem győzhetünk e világméretű küzdelemben. Állj tehát az életvédő mozgalom élére, és vezérelj minket! Oltalmazd az életet, mentsd meg a családot, erősíts minket, és a te szent Fiad által vidd győzelemre az élet és szeretet kultúráját!

Németh József és Veronika

„Ténynek ékessége” 32.

- Nagytétény településszerkezetének alakulása a XX. század második felében - 1.rész

Nagy-Budapest létrehozását követően 1955-1960 között készítette el a BUVÁTI Iroda a **XXII. Kerület Városrendezési Alaptérképét**. Ezen jelölnek először **régészeti lelőhelyeket** Nagytétényben; a Castrum területét, a kastélyparkban a Nepomuki Gloriette környezetét és közvetlenül a Duna partján a kastélytól levezető úttól délre eső pár négyzetméternyi területet.

A dunaparti lelőhelyről kutatási beszámolót nem találtam. Ellenben a térképen nem ábrázolják a Nagylapos területén megtalált Mithras-szentélyt és környezetét, melyről a Nagytétényi Újság 1935. augusztusi számában olvashatunk részletes ismertetőt.

A térkép tanúsága szerint a Duna-part sétányait átépítették és megszűnt a Pohár utcai lejárát is a vasúti töltés alatt. A Duna-teleptől délre szabad strandot alakítottak ki. A hajó kikötőnél csónakházat építettek.

A főút és a déli vasút közötti területen a kastélyparktól keletre a mai utcarendszer teljesen kialakul a '60-as évekre.

A Március 15. utca – Hámán Kató (ma Szentháromság utca) – északi vasút közötti területen a Kertész (ma Pintyőke) utca kivételével, a maival azonos a beépítés: szabadon illetve oldalhatáron álló családi házas övezet.

Az 1950-ben Budapesthez csatolt területek városiasításában a legfontosabb eszköznek a **lakótelepek építését** tekintették. A kerület első fővárosi fejlesztésekkel

összehangolt fejlesztési irányelveit 1966-ban állították össze. Ez a koncepció annak a ténynek a figyelembevételével készült, hogy gyermekintézmények, üzletek és minden ellátást javító létesítmény az 1000 lakásszámot meghaladó lakótelepek építésével kapcsolható össze. Így kezdődött meg 1968-ban a Bartók Béla úti szántóföldeken a Tenkes utcai, Bartók Béla úti és Csút utcai panellakótelep és a Társasház utcai blokkházak építése, amelyet 1974-ben fejeztek be. Az 1970 körüli XXII. kerület alaptérképen a lakótelep helyszínrajzát a tömbök sarokszámozásával már ábrázolja.

Tovább bővült a **Szabó-telep**. A Deák Ferenc és Szilvafa utcák egészen az északi vasúttöltésig lefutnak és a Szilvafa utcát az arra merőleges Füstike utcával bekötik a Bartók Béla útba. A terület fejlődéséhez hozzájárult, hogy több buszjáratot is indított a BKV az ott lakók ellátásáért. 1969-ben a 13, 13A, 13B, 13Y jelzésű buszjáratok csatlakoztak a vasúthoz és a 3 (ma 33)-as buszjáratához. Az 1980-as évek közepén többször átalakították a tömegközlekedés útvonalát a jobb és gazdaságosabb kiszolgálás miatt Szabó-telep, Nagytétény és Diósd között. Az 1990-es évek végétől folyamatosan ritkítják a BKV járatait Nagytétény északi részein.

(Baksay-Botos Eszter; források a szerzőnél)

Bemutakoznak a képviselőtestület tagjai

(4.rész)

Németh József

Nem vagyok tősgyökeres nagytétényi, de születésem óta – kis megszakítással – itt lakom. Feleséggel és 3 gyermekünkkel családi házas környezetben élek. Szakmám szerint villamosmérnök, foglalkozásom szerint rendszermérnök vagyok egy tisztán magyar tulajdonú számítástechnikai részvénytársaságnál. Gyógyszertári és kereskedelmi rendszerek fejlesztésével és rendszerfelügyeletével foglalkozunk. Négy testvérem közül három öcsém szintén nagytétényi lakos, míg a bátyám – tanulmányainak egykori színhelyén - Miskolcon él.

Családom mindig is kötődött a közösséghez, Édesapám évtizedeken keresztül volt az egyházközség világi elnöke. Feleségem, Veronka tagja egy imakörnek, akik rendszeresen összejönnek, és zsolozsmáznak, elmélkednek, együtt imádkoznak családjáikért, ismerőseikért. Vállaltuk az egyik Úrnapi oltár elkészítését, a felújított és ismét birtokba vett Kálvária gondozását. Ezeket nem sajátítottuk ki magunknak, bárki csatlakozhat, szívesen látjuk! Bár sajnos nem vagyunk zeneileg képzettek, de megpróbáljuk a nagytétényi énekkart erősíteni, amire - ezen alkalmat is megragadva- szintén szeretettel buzdítom a kedves testvéreket!

Mottóm lehetne, Juhász Ferenc: „Te ekével, te kalapáccsal, tollal” című verse, vagy egy másik, kevésbé ismert kortárs alkotás, amit ezennel megosztok mindenkivel.

Koós Attila: Ki szóval, ki tettel

Ki szóval, ki tettel,
ki egyéb más szeretettel
vonz és vállal feladatot,
többet, mint mit jussba kapott:
Biztasd hát a jámbort,
ki erdőbe téblábolt,
de zsúfolt csönd riasztja –
reszkess érte, miatta te is.
Mert nyújtózó féltéted
egyszer majd visszaölel téged,
s addig minden simogatásod
néked ringat tiszta álmot.
Ki szóval, ki tettel,
vagy egyéb más szeretettel
örökséget vonz és vállal
ingyen: békére jut önmagával.

Puskás Tiborné

1972.szeptember 10.-én, Gyergyóremetén születtem, egy olyan Erdélyi községben, amelynek lakossága szinte teljes egészében római katolikus. Szüleim hitüket buzgón gyakorló, istenhívő emberek, akik jó példával jártak előttem. Akiktől azt tanultam meg, hogy életünk minden pillanatában jelen van Krisztus. Őhöz fohászkodunk a bajok, problémák esetén, tőle kérjük a segítséget, a vigasztalást, de Ő neki adunk hálát minden jóért, egészségért, sikerért. Az általános iskolát szülőfalumban, majd a gimnáziumot Gyergyószentmiklóson végeztem. 1991-ben megismerkedtem a férjemmel, 1993-ban Isten színe előtt is hitelesítettük kapcsolatunkat, és úgy láttuk helyesnek, hogy a család érdekében követem őt, és én is Magyarországra jövök. 1996-ban költöztünk Nagytéténybe és jelenleg is itt lakunk. 1995 óta dolgozom a XI kerületben egy ingatlan bérbeadással foglalkozó cégnél, hol jelenleg ügyvezető helyettes és könyvelői állást töltök be. 2003 februárjában egy egészséges kislánnyal ajándékozott meg az Isten, aki jelenleg 3. osztályos a Don Bosco Katolikus Általános iskolában. Hitvallásom az, hogy önmagában nem elég ha minden vasárnap elmegyünk a templomba, de az egyházközség életében cselekvően részt kell venni, ezért is örülök nagyon annak, hogy a nagytétényi Római Katolikus Egyháztanács póttagja lehetek.

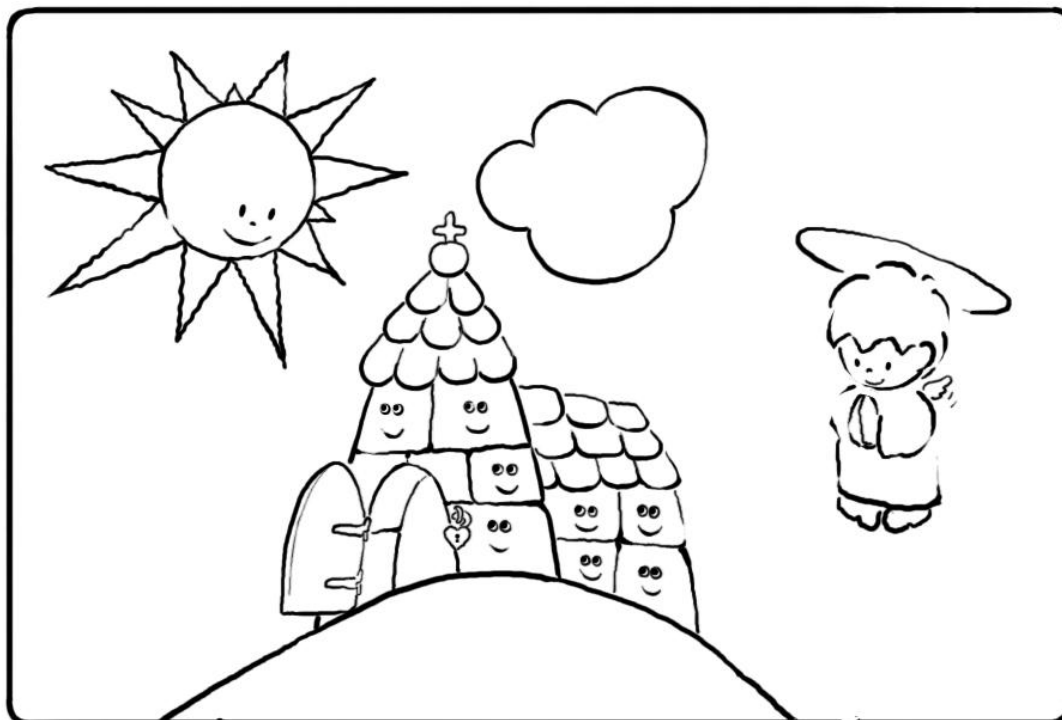
Kiss Lászlóné Anikó

1951-be születtem Máriapócson. Szüleim vallásosan neveltek, ezért hálát adok a Jó Istennek. Azóta is egész életemre hatással van. 1976-ban költöztünk Nagytéténybe. Van két fiam, akik Ferenc Atya idejében voltak elsőáldozók és bérházasok. Kisebbik fiam ministrált is. Férjem 2006-ban elhunyt, 2007-ben lettem Rózsafüzér Társulat tagja, majd a vezetője. Sokat segítek és tevékenykedek a Plébánián is. Nyugdíjas vagyok, most választottak meg először a Képviselő Testület tagjai közé. A Jó Isten ad feladatot, amit próbálok szívvvel, lélekkel, szeretettel végezni. Köszönöm mindenkinek a bizalmat. A Jó Isten szeretete és kegyelme legyen mindnyájunkkal.

GYEREKSAROK

Szereted a színeket? Szereted a kifestőket? Ha igen, akkor fogj neki bátran és tedd szebbé, színesebbé a lenti képet.

Varázsold át a képet olyanná, amelyikről sugárzik a vidámság, az öröm és a jókedv!

© Angelico www.angelico.hu

„Ez a templom, ez a tornya, ez meg itt a ragyogó ég!...ó, be szép, ó be szép, ez a ragyogó ég!”

Hadd induljon tűzzel az új tanév! – Bőjte Csaba levele a fiatalokhoz

A tanévnek nem szabad nekimenni nyugodt beletörődéssel... Az új tanévhez, az élethez kell egy jó adag belső tűz, virtus: „Csak azért is én megmutatom!”

Kedves Fiatalok!

A tanévnek nem szabad nekimenni nyugodt beletörődéssel: „legyen meg aminek lennie kell, essünk túl ezen is” gondolatokkal... Az új tanévhez, az élethez kell egy jó adag belső tűz, virtus: „Csak azért is én megmutatom!”

Tudjátok, a tanév egy hatalmas verseny! A kérdés: képes vagy legyőzni önmagad újból és újból a leckék, a tanulás hatalmas viadalában? Ha tápos vagy, akkor biztos, hogy feladod, és kapsz ezer okot, amiért nem éri meg tanulni, készülni, eredményesen vizsgázni. De ha jóféle magyar emberből vagy, akkor nem adod fel, hanem a jó harcot jó végre viszed, és eredményesen leteszed azokat a fránya vizsgáidat!

Szinte mindegy, hogy mit kérnek a tanárok, a lényeg, hogy te légy a győztes!! Ha ma az iskolában rászoksz a kudarc keserű ízére, akkor egy életen keresztül az fog téged hosszan kísérni, nyomodban lihegni nyálasan, mert te őt gyáván magadhoz fogadtad, otthont adtál az életedben neki. De ha ma kemény munkával győzöl az iskolapadban, holnap az életben is győztes leszel!! Ha a tanulásból, munkából fakadó sikert magadhoz édesgeted kemény, kitartó küzdelemmel, akkor az mint hűséges oroszlán mindig veled marad. Tudnod kell, hogy ehhez soha egyetlen egy csatát sem szabad feladni, elveszteni!! Nem arra születettél, hogy lábtörő légy!

Kezdődik a tanév, szeretettel bátorítlak! Nézz magadba, téged Isten teremtett, nem vagy selejt, képes vagy győzni, hát akkor gyertek, szedjük szét azt az iskolát!!

Szeretettel, Csaba testvér (Forrás: *magnificat.ro*)

KIT AD ISTEN?

Egy alkalommal, amikor éppen alvó unokámra „vigyáztam” kezembe akadt egy - manapság igen divatos- interjú kötetet. A könyvet lapozgatva ismerősre találtam, Dr. Kovács Andrásra, az ismert humoristára, aki évekkal ezelőtt gyakran megfordult templomunkban. Kíváncsian olvastam válszáit, íme, két gondolat:

„...az életemet máig meghatározza a diákkoromból eredeztetethető stréberség. Még a gyóntató papomtól tanultam a bölcsességet, hogy az életünk valamennyi fázisában van valami, amit teljesítenünk kell – ezt nevezte ő állapotbeli kötelezettségnek. Nos, én az állapotbeli kötelezettségeimet, ha török, ha szakad, teljesítem, mert csak így nyugodt a lelkiismeretem. Ha fellépésen vagyok, arra töreksem, hogy a műsor a legjobban sikerüljön, ha könyvet írok, akkor az írásba adok bele apait-anyait, ha közlekedem, akkor ügyelek rá, hogy ne gázoljak el senkit, és egyben kapjon vissza a családom. És igen, befizetem az adómat, sőt türelmes vagyok a pénztárosnővel.

– Jó ezt értem, viszonylag sokan élünk hasonló módon. De a stréberség keményebb dió: az eminens diákok ritkán a közösség kedvencei.

–Alsó tagozatban nem nehéz jó tanulónak lenni; én a gimnáziumban döbentem rá, hogy itt már tanulni kell. Nem is lett jó az első év. Másodikban viszont elhatároztam, hogy felhagyok a puskázással, vége a kisdéd trükközéseknek. Egyrészt érdekelték a határait, másrészt felfogtam, hogy magamat csapom be, no meg fosztom meg mindenféle lehetőségtől, ha kerülő utakra tévedek. Közben én voltam az osztály bohóca, ami egyszerű kompenzálása volt a stréberségnek. Azt akartam, hogy a többiek elfogadjanak. Szünetben showman, a tanórán példás diák, ez volt a stratégiám. Komoly kihívás úgy ötszre felelni, hogy közben az osztály is jót röhögjön....”

(*Kit ad Isten? Vallomások szeremről, házasságról. Heti Válasz Kiadó, 2010*)

(botosi)

PIROSKA ÉS FARKAS

nagy izgalommal figyelték az olimpiai közvetítéseket. Türelmetlenül sürgették nagymamát, jöjjön már, nézze már, ha a mi versenyzőink szerepeltek. Nagymama örült a sikereinknek, s a gyerekek izgalma időnként őrá is átragadt.

- Tudjátok – mondta, amint elcsitult Pars Krisztián győzelme feletti örömük – az ember idegrendszerének állandó „egrecíroztatásra” van szüksége. Ha nem érnek minket ingerek, elfásulunk, súlyosabb esetben megbetegszünk.

- Azt az Adrenalin szintet vagy mit is ennek kapcsán szokták ugye emlegetni? – kottyant közbe gyorsan Piroška.

- Igen – folytatta nagymama, de ebbe most ne menjünk bele. A lényeg, hogy ilyen okok miatt keresünk kis borzon-

KEMPIS

(Részletek)

Második könyv

II./5. A helyes önismeret

I.

Kell, hogy egy kevésbé tudjunk bizalmatlanok lenni önmagunk iránt, mert gyakran híjával vagyunk a kegyelemnek és a lelki érzékenységnek.

Kevéske világosság van bennünk, s azt is egy-kettőre elvesztjük hanyagságunk miatt.

Gyakran rá sem eszmélünk, hogy belül mily vakok vagyunk. Gyakran rosszat teszünk, s még rosszabbul mentegőzünk.

Olykor az indulat fűt, és buzgóságnak véljük.

Másokat megrovunk apróságok miatt, magunkban a nagyobb hibát sem vesszük észre.

Elég hamar észleljük s latra vetjük, amit másoktól szenvedünk, s oda se hederítünk arra, mit kell miattunk másnak elszenvednie.

Aki a maga vétkeit igazán, pontosan lemérné, az nem ítélné másról olyan keményen.

II.

A lelki embernek -- bármennyi gondja van --, a legfőbb gondja önmaga.

Aki pedig lelkiismeretesen ügyel magára, annak mások megszólásától könnyű tartózkodnia.

Sohasem válik belőled összeszedett, igazán lelki ember, ha nem tanulsz meg hallgatni arról, ami nem a te dolgod, s figyelmedet nem fordítod önnönmagadra.

Ha egészen magadra és Istenre figyelsz, nem kavarr majd föl, amit odakinn tapasztalsz.

Hol vagy, ha belső jelenléted megszűnik?

S bár mindent bejártál is, mire volt jó, ha elveszítetted önmagadat?

Békére és igaz belső azonosságra szól a rendeltetésed: kell, hogy minden mást kevesebbre tarts, és csak önmagadra ügyelj.

Nagyon sanyarú helyzetbe kerülsz, ha valami mulandót nagyra becsülsz.

III.

A te szemedben semmi se legyen nagy, magasztos, kedves vagy kívánatos, csak Isten maga, vagy ami Istenre utal.

Tartsd mind hiábavalónak, ami vigasztalást teremtmény nyújthat neked.

Az Istent szerető lélek fölébe nő mindennek, ami Istennél alábbvaló.

Egyedül Isten az örökkévaló és megmérhetetlen, a mindeneket betöltő,

egyedül ő a lélek vigasztalása és szívünk igaz öröme.

Kempis Tamás: Krisztus követése

(Fordította Jelenits István Dr. Ecclesia, Budapest, 2004. Kilencedik kiadás.)

gást, szurkolunk a versenyeken és ilyen okok miatt csüggtök a TV-n.

Most meg Farkas adta elő magát nagy okosan: - De nagymama! Akár azt is mondhatnám, hogy az olimpiát, a mi sportolóinkat kötelező nézni! És legalább nem fenyeget minket a depresszió!

- Nem bizony, de máskor sem! – sietett a válasszal nagymama.

- Egy lényeges dolgot azonban még hozzá kell tennem a témához: A krimik, a sci-fik, a horror-filmek az idegek „csiklandozásával” hozzák létre a kellemes idegfeszültséget. Am, aki ezekre rászokik, úgy jár, mint a szenvedélybetegek! Midig újabb, egyre erősebb ingerlésre van szüksége. Aminek aztán rabja lesz, függő helyzetbe kerül.

Pedig létezik egészséges „idegfeszítő” helyzet is!

- No, erre kíváncsi lennék – morogta alig hallhatóan Piroska.

Nagymama arcán kis mosoly suhant át: - Gondoljatok a Nobel-díjasainkra! Egy-egy riportban, könyvben milyen jól eső érzéssel tudnak mesélni a tanáraikról meg a kíváncsiságukról, aki, ami a kutatásba vitte őket. Aztán az elért eredményük új kérdéseket vetett fel, amire ismét úgy érezték, hogy muszáj rájuk választ keresniük. És így tovább.

A tudásszomj vagy a művészi megszállottság ugye fel tudja ajzani az embert?

Az igaz persze, hogy az ilyen-olyan játék gépeket csak nyomogatni kell, a krimit, focit lehet fotelban heverve nézni. Míg a tudomány, a művészet izgalma erőfeszítést követel az embertől.

No, most kapaszkodjatok! A tanulás, meg a szeretet is ugyanilyen aktív, valamilyen cél elérésére sarkalló inger! És én azt hiszem, mindkettő megéri a fáradságot!

Nem tudom, megéri-e, de szippantsatok egy nagyot a levegőbe! Úgy érzem kész a meleg szendvics!

S hogy lássátok, a helyszíni közvetítéseknek rám is volt hatása, londoni szelet lesz majd a vasárnapi sütemény!

ke

KRÓNIKA

Jún. 17. Te Deum – a 10 órakor kezdődő Szentmisén hálát adtunk az elmúlt tanévért.

Jún. 22. Ákos atya hívei és családja körében adott hálát az esti Szentmisén 20 éves papságáért

Júl. 05. Elsőcsütörtök – Szentségimádás.

Júl. 28. -

Aug. 03. Hittanosaink Vámosmikolán táboroztak.

Aug. 15. Nagyboldogasszony- templomunk búcsú ünnepe, amin Szegheő József piarista atya volt az ünnepi szónok. Szentmise 18. 30-kor kezdődött, majd egy jót beszélgettünk a plébánia udvaron.

Szept. 01. 19:30-tól a Sursum Corda Hangversenysorozat állomása a nagytérenyi templomban.

Szept. 14. 20:00-tól espereskerületi keresztút

NAPTÁR

Okt. 05. **Templomszentelés ünnepe** – 18:30- kor Szentmise, majd Agapé a Közösségi házban, amely lehetőséget ad a kötetlen beszélgetésre, egymás megismerésére!

Okt. 08. **Magyarok Nagyasszonya főünnep.** Szentmise 18:30-kor.

Okt. 15. **Nagyboldogasszonnyal Nemzetünkért** imádság 18:00-tól

Okt. 23. **Nemzeti Ünnap** - Szentmise 9 órakor.

Nov. 01. **Mindenszentek ünnepe - Elsőcsütörtök.** Ökumenikus imádság halottainkért az Angeli úti temetőben 15:00- tól. Szentmise a templomban 18:30-kor

Nov. 02. **Halottak napja - Szentmise 18.30**

Nov. 15. **Nagyboldogasszonnyal Nemzetünkért** imádság 18 órától

Dec. 02. **Advent első vasárnapja**

Dec. 06. **Elsőcsütörtök** - Szentségimádás

Dec. 09. **Szent Miklós püspök látogatása** a 10 órakor kezdődő Szentmisén

Dec. 15. **Nagyboldogasszonnyal Nemzetünkért** imádság 18 órától

Dec. 22. **Idősek karácsonya** 16:00-tól.

Dec. 24. **Szenteste** - 16 órakor pásztorjáték

Dec. 25. **Karácsony ünnepe** - Szentmise: Éjfél, 10:00, 18:30

Dec. 26. **Karácsony másnapja** - Szentmise: 08:00; 10:00

Októberben szánjunk több időt a rózsafüzér imádságra!

Hittanórák rendje: (közösségi házban)

Szombat 8:30-tól ovisok, 1-2. osztály

9:00-tól elsőáldozásra készülők

9:45-től 4. osztály (tavalyi elsőáldozók)

10:30- tól 11:15-ig felsősök

Kedd 18:00 középiskolások

További programok:

Felnőtt hittan kéthetente pénteken 19:10-től a közösségi házban (első alkalom szeptember 7-én volt)

Baba-Mama Kör keddenként 10-től 12-ig a közösségi házban

Idősek teadélutánja kéthetente keddenként 15 órától a közösségi házban (első alkalom szeptember 25-én volt)

Csendes Szentségimádás elsőcsütörtökönként 20 óráig a Szentmise után a templomban

Nagyboldogasszonnyal Nemzetünkért imádság minden hónap 15-én 18 órától a templomban (rózsafüzér – Szentmise - Szentségimádás)

A Hírlevelet kiadja: a nagytérenyi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, **Felelős kiadó:** Fülöp Ákos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Németh Zsuzsanna (főszerkesztő) (1225 Budapest Zambelli L. utca 39.

Németh András (tördelő-szerkesztő) (2440. Százhalombatta, Strand utca 44.

Tel: (20) 482-9574)

pasztor-zsu@freemail.hu,

Tel: (23) 357-195)

annus.nemeth@t-online.hu.

A plébánia leveleszekerényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2. oldal (1 lap) előállítás költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.